

Sygn. akt I ACa 1628/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościółek
Sędziowie:	SSA Maria Kus-Trybek SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Urszula Kłosińska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) *G. A. P.*, (...) *spółki jawnej z siedzibą w G.*

przeciwko (...) *spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółce komandytowej w K.*

przy interwencji ubocznej po stronie pozwanej (...) *spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.*

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 14 grudnia 2012 r. sygn. akt IX GC 398/12

I. zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu treść:

„1. zasądza od strony pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółki komandytowej w K. na rzecz strony powodowej (...) G. A. P., (...) spółki jawnej w G. kwotę 205 994,03 zł (dwieście pięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt cztery złote i trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2012r.,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 13 243,78 zł (trzynaście tysięcy dwieście czterdzieści trzy złote i siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem części kosztów procesu.”

II. w pozostałym zakresie apelację strony powodowej oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 13 165,45 zł (trzyście tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych i czterdzieści pięć groszy) tytułem części kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. Akt : I ACa 1628/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) G. A. P., Z. Ł. - spółka jawna z siedzibą w G. , w pozwie skierowanym przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółce komandytowej w K. , domagała się zasądzenia odszkodowania , w kwocie 287 672 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu , oraz obciążenia przeciwniczki procesowe kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie podniosła , że strony, w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, zawarły w dniach 24 sierpnia 2011r i 25 sierpnia łącznie pięć umów sprzedaży samochodów marki M. , które powódka później miała dostosować do potrzeb pożarniczych.

Pierwsze cztery , zwarte 24 sierpnia 2011r, dotyczyły samochodów typu A. (...) , i zgodnie z ustalonym umownie terminem miały by dostarczone przez sprzedającą do dnia 7 października 2011r . Piąta , zawarta dzień później , dotycząc pojazdu typu A. (...) , określała termin jego dostawy na 17 października 2011r.

Zgodnie z postanowieniami umów , ten wstępny termin realizacji mógł ulec zmianie , jeżeli nabywca byłby poinformowany przed jego upływem na piśmie , przesyłką poleconą przez sprzedającą , o jego zmianie. Ponieważ tego rodzaju zmiana nie miała miejsca , to tym samym pierwotnie ustalony termin był ostatecznym terminem dostawy. Powódka , w drodze korespondencji, jaka miała miejsce pomiędzy stronami , była zapewniana przez kontrahentkę , że uzgodnione terminy zostaną , jedynie z niewielkim opóźnieniem, dotrzymane.

Pojazdy kupione u pozwanej miały po dokonaniu ich zabudowy przez powódkę sprzedane Wojewódzkim K.(...) w W. , T. i B. z którymi spółka z G. miała zawarte , w trybie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych , umowy na ich sprzedaż z określeniem terminów ich realizacji, których nie dochowanie rodziło po jej stronie obowiązek zapłaty kar umownych.

O tych konsekwencjach nieterminowej dostawy samochodów przez spółkę z K. powódka informowała ją , w pismach, w których domagała się wyjaśnień dotyczących przyczyn niedochowania umówionych terminów.

Wszystkie kupione w spółce (...) spółka z o.o.- spółce komandytowej samochody , powódka otrzymała w dniu 9 grudnia 2011r

Ten termin powodował , że nie mogła dochować terminu dostawy samochodów po zabudowie na rzecz poszczególnych K. (...) i wobec tego została obciążona świadczeniami z tytułu kar umownych. Były to : kwota 132 326, 05zł na rzecz K. w W. , suma 114 073,92 złotego na rzecz K. w B. i kwota 41272 złote na rzecz K. w T..

Należności te w całości zostały przez (...) zapłacone, w formie przelewów bankowych.

Uznając , że ich suma stanowi szkodę , spowodowaną nieterminowym dostarczeniem pojazdów do zabudowy przez sprzedającą pozwaną , a powstały uszczerbek stanowi konsekwencję rażącego niedbalstwa kontrahentki , które zgodnie z treścią zawartych między stronami umów , uprawnia drugą stronę do dochodzenia jego wyrównania , spółka (...) wezwała spółkę z K. do dobrowolnej zapłaty sumy później dochodzonej pozwem . Wezwanie to okazało się nieskuteczne , podobnie jak próby ugodowego zakończenia sporu.

Sąd Okręgowy w Krakowie , w dniu 17 maja 2012r wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w którym uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwana składając sprzeciw od tego orzeczenia ,i obejmując nim całość rozstrzygnięcia, domagała się oddalenia powództwa oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Przyznając , że strony były związane pięcioma umowami sprzedaży samochodów o cechach wskazanych w uzasadnieniach pozwu to , że samochody miały być dostarczone odpowiednio 7 i 17 października 2011r oraz ,iż spółka - nabywca otrzymała je 9 grudnia tego roku , strona pozwana wskazywała na okoliczności , które jej zdaniem, wyłączają odpowiedzialność odszkodowawczą wobec spółki z G..

- po pierwsze nie dochowanie ustalonych terminów dostarczenia pojazdów było spowodowane przyczynami za które odpowiada kupująca , albowiem dopuściła się zwłoki nie dochowując umownych terminów wpłat zaliczek na poczet cen ich nabycia. Zapłaciła je bowiem , w odniesieniu do wszystkich umów , dopiero 12 września 2011r , a wobec tego okres zwłoki wynosił odpowiednio 16 i 11 dni. Wpłynęła ona na ostateczny termin w jakim pojazdy mogły być powódce dostarczone. Pozwana nie miała przy tym wpływu na termin w jakim samochody zostały faktycznie wykonane przez fabryki (...), a nie ma innej możliwości ich nabycia jak tylko od oficjalnego przedstawiciela tej firmy w Polsce, spółki (...).

- odwołując się do treści art. 5 Ogólnych Warunków Sprzedaży , które stanowiły integralną część każdej z zawartych przez strony umów pozwana podnosiła , że jej odpowiedzialność wobec spółki (...) jest wyłączona albowiem nie wyznaczyła sprzedającej , w sytuacji upływu terminu realizacji obowiązku umownego , nowego, dodatkowego , terminu jego wykonania, do czego obligował ją ust. 2 tego postanowienia umownego. Nie można przy tym mówić o zwłoce w jego wykonaniu przez pozwaną ,

- podnosiła , że przewidziana w art. 5 o.w.s kara umowna jest karą wyłączną , a taki jej charakter wyklucza możliwość dochodzenia przez powódkę odszkodowania na zasadach ogólnych, co czyni samo roszczenie zgłoszone w pozwie tym bardziej nieuzasadnionym,

- zgodnie z jednobrzmiącymi postanowieniami umów, odpowiedzialność odszkodowawcza sprzedającej została istotnie ograniczona.

Po pierwsze S. A. (1) odpowiadała wobec nabywcy tylko za straty rzeczywiste i to w wymiarze nie przekraczającym 50 % ceny każdego z pojazdów , uiszczonej przez drugą stronę , a ponadto odpowiedzialność ta powstawała jedynie wówczas, gdy po stronie spółki sprzedawcy miało miejsce rażące niedbalstwo.

Zdaniem powódki okoliczności powołane w pozwie nie pozwalają na taką kwalifikację zachowań osób działających za spółkę, w relacjach z powódką,

- powódka nie dowiodła , że kary umowne jakie miały ją obciążyć wynikały z nieterminowego dostarczenia poszczególnym Komendom Wojewódzkim (...) samochodów , które spółka z G. nabyła u pozwanej.,

- spółka (...) o ile świadczenia z tego tytułu rzeczywiście zapłaciła , to uczyniła to zupełnie dobrowolnie , w sytuacji , w której , zdaniem pozwanej , nie była do tego zobowiązana. Ta dobrowolność tym bardziej wyklucza odpowiedzialność drugiej strony umów z 24 i 25 sierpnia 2011r.

- co więcej szkoda po stronie powodowej spółki nie powstała dlatego , że prawdopodobnym jest , że środki zapłacone z tytułu kar zostaną przez nią odzyskane podczas dalszej współpracy Komendami (...) Państwowej (...) (...)

- skoro wszystkie trzy komendy otrzymały zamówione pojazdy 20 grudnia 2011r , to pozwana , nawet gdyby przyjąć jej odpowiedzialność odszkodowawczą [do której brak podstaw, w powołanych przez nią kontrahentkę faktach], to jej zakres nie obejmuje tej części należności z tytułu kar , naliczonych spółce (...), która wynika z opóźnienia pomiędzy 9 grudnia 2011r , kiedy samochody zostały postawione do jej dyspozycji , a 20 grudnia 2011r , kiedy przekazała je K. (...). Pozwana nie odpowiadałaby wobec tego za konsekwencje finansowe 11 dni opóźnienia.

W odpowiedzi na te zarzuty powódka przedłożyła dowody na potwierdzenie tego, iż dokumenty księgowe w tym noty obciążeniowe skierowane do powódki dotyczyły kar umownych za nieterminowe dostarczenie pojazdów, które (...) kupiła u strony pozwanej.

Dodatkowo argumentowała, że jej roszczenie ma charakter odszkodowawczy, a jego podstawą nie jest kara umowna, na warunki umowne naliczenia której powołuje się S. A. (1).

Nie są doniosłe te jej argumenty w których powołuje się ona na spóźnione uiszczenie zaliczek przez nabywcę czy też na trudności w samej produkcji pojazdów w fabryce (...) we Francji, gdyż są to fakty nieistotne z punktu widzenia jej odpowiedzialności odszkodowawczej, szczególnie gdy wziąć pod uwagę, że pozwana nie informowała kontrahentki o tych przeszkodach i nie wyznaczyła nowego terminu w jakim samochody miałyby być spółce z G. dostarczone.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2014r Sąd Okręgowy w Krakowie :

- powództwo oddalił [pkt I],

- zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej sumę 10 800 złotych, tytułem kosztów procesu [pkt II sentencji odrzeczenia].

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny, oceniając go jako niesporny pomiędzy stronami:

Powódka i pozwana zawarły pięć umów sprzedaży samochodów, w oparciu o które miały zostać dostarczone powódce. Integralną częścią każdej z nich były ogólne warunki sprzedaży nowych samochodów marki M. (...). Strony uzgodniły w każdej z nich wstępny termin dostawy samochodów, przy czym S. A. (1) nie skorzystała z uprawnienia do wyznaczenia innego terminu, do czego uposażało spółkę - sprzedawcę brzmienie art. 5 ust.1 o.ws., który to zapis strony powtórzyły w każdej z zawartych umów, w §4 ust.2 W konsekwencji termin wstępny dostawy stał się terminem ostatecznym. Skutek taki także przewidywała każda z umów.

Przy takich ustaleniach Sąd I instancji stanął na stanowisku, że zgodnie z wolą stron jedyną sankcją za niedochowanie terminu wykonania przez pozwaną zobowiązań umownych była możliwość naliczenia przez spółkę (...) kary umownej, nawet w sytuacji, gdyby poniesiona szkoda przewyższała jej wysokość. Warunki powstania tego roszczenia po jej stronie zostały opisane w § 5 ogólnych warunków sprzedaży. Ponieważ jednak strona powodowa nie dochodziła roszczenia z tego tytułu, a odszkodowania, powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Nietrafne bowiem było odwoływanie się przez spółkę z G. do treści §9 o.ws., który w prawdzie przewidywał odpowiedzialność odszkodowawczą jej kontrahentki za nienależyte wykonanie umowy ale nie obejmował on tej jego postaci jaką jest niedochowanie terminu [opóźnienie]

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania była norma art. 98 §1 i 3 kpc przy czym wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika pozwanej zostało ustalone na poziomie 1,5 stawki minimalnej. W motywach rozstrzygnięcia brak jest bardziej szczegółowych argumentów dlaczego przygotowanie sprzeciwu oraz udział w jedynej, w ramach postępowania rozprawie, uzasadnia przyjęte jego zwiększenie.

W apelacji od tego wyroku, zaskarżając go w całości, strona powodowa domagała się jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu w całości oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Środek odwoławczy został oparty na zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych, który miał polegać na przyjęciu w oparciu o analizę treści art. 5 i 9 Ogólnych Warunków Sprzedaży nowych samochodów marki M. (...), stanowiących integralne części i każdej z zawartych przez strony umów, iż możliwość domagania się przez kupującą odszkodowania, wobec nienależytego wykonania zabawiania przez drugą stronę nie dotyczy nie dochowania przez nią uzgodnionych terminów dostaw poszczególnych pojazdów oraz, że w takim wypadku powódka może wyłącznie realizować, przy spełnieniu innych warunków, uprawnienie do naliczania kary umownej.

Zarzut ten miał być , w ocenie spółki (...), zrealizowany także dlatego , że Sąd I instancji niezasadnie , w ramach tej analizy nie uwzględnił tego , że możliwość naliczenia kary umownej powstawała tylko w sytuacji nie dochowania przez sprzedającą terminu dodatkowego , w jakim miała dostarczyć przedmioty sprzedaży , taki natomiast nie był w relacjach umownych stron , wyznaczony.

W motywach środka odwoławczego powódka powtórzyła argumentację , którą posługiwała się przed Sądem I instancji dla uzasadnienia zgłoszonego roszczenia, w sposób szczególny akcentując , iż możliwość naliczenia kary umownej przez kupującego został ograniczony do sytuacji w której sprzedający nie dochowuje dodatkowego terminu dostawy wyznaczonego przez drugą stronę . Ponieważ taki termin nie został przez nią wyznaczony ,dla braku takiej potrzeby wobec wcześniejszego oznaczenia terminu ostatecznego wykonania umów przez pozwaną , roszczenie z tego tytułu po stronie spółki z G. nie powstało.

Mogła ona natomiast , wbrew stanowisku Sądu I instancji , skutecznie dochodzić odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania przez spółkę (...) w postaci nie dochowania terminu dostaw poszczególnych samochodów, skoro taka możliwość nie została umownie przez strony wyłączona. Podstawą takiego roszczenia jest brzmienie §9 o.w.s.

Warunki powstania tej odpowiedzialności pozwanej, wskazane w tym zapisie umownym, został spełnione , gdyż powódka dochodzi w ramach roszczenia tylko rzeczywistej straty w wymiarze ilościowym nie przekraczającym 50 % zapłaconej ceny za każdy z nabytych pojazdów , a sposób zachowania przedstawicieli pozwanej spółki w relacjach ze spółką (...) na tle ubiegania się przez nią o zapewnienie sobie terminowej dostawy , kwalifikuje je jako będące wyrazem rażącego niedbalstwa po stronie zbywcy.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana domagała się jej oddalenia, jako niezasadnej oraz obciążenia powódki jej kosztami postępowania apelacyjnego.

Na etapie tego postępowania, w sprawie wzięła udział , w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej , M. (...) - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. , która przyłączając się do argumentacji pozwanej , także wносиła o oddalenie środka odwoławczego spółki (...) oraz obciążenia jej poniesionymi przez interwenientkę kosztami w postępowaniu apelacyjnym.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2013r Sąd Apelacyjny w Krakowie , zaskarżony wyrok uchylił i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Od orzeczenia kasatoryjnego Sądu II instancji pozwana złożyła zażalenie w uwzględnieniu którego , postanowieniem z dnia 18 października 2013r , w sprawie III CZ 48/13, Sąd Najwyższy wyrok ten uchylił , pozostając Sądowi Apelacyjnemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego jako elementu orzeczenia o kosztach w rozstrzygnięciu kończącym postępowanie w sprawie. / k. 245 i 297 akt /

W motywach postanowienia Sąd Najwyższy uznał , że nie zachodziła sytuacja nie rozpoznania przez Sąd Okręgowy istoty sprawy, w rozumieniu art. 386 §4 kpc , skoro odmienność ocen Sądów obu instancji dotyczy tego samego stosunku zobowiązaniowego , ukształtowanego postanowieniami umów zawartych przez strony, wyczerpując się jedynie w tym, czy podstawą odpowiedzialności pozwanej są ich postanowienia o karze umownej czy też jest to odpowiedzialność odszkodowawcza na zasadach ogólnych kodeksu cywilnego. To zagadnienie może zostać samodzielnie ocenione przez Sąd Apelacyjny , w ramach rozpoznawania środka odwoławczego powódki.

W ramach ponownego rozpoznawania apelacji strony powodowej , Sąd II instancji formalnie dopuścił i przeprowadził wnioskowane przez spółkę (...) dowody z dokumentów albowiem wcześniej nie uczynił tego Sąd niższej instancji, nietrafnie uznając , iż wszystkie okoliczności faktyczne są pomiędzy stronami niesporne, oraz uzupełnił postępowanie dowodowe, przeprowadzając w drodze pomocy sądowej dowody z zeznań świadków wskazanych przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty, w osobach A. R. (1) , J. W. , A. O. , M. O. , B. S., K. C. i M. R. (1), dla stwierdzenia sposobu przeprowadzania rozliczeń pomiędzy spółką z G. , a poszczególnymi Wojewódzkimi K. (...). Potrzeba

ich przeprowadzenia była konsekwencją podniesienia przez spółkę (...) zarzutu braku szkody po stronie byłej kontrahentki, który miał wynikać z faktu, iż w ramach dalszej współpracy stron, spółka (...) odzyskała świadczenie spełnione na rzecz poszczególnych K. z tytułu naliczonych przez nie i zapłaconych kar umownych. / k. 311 v akt /

Decyzja procesowa Sądu II instancji została przez pozwaną oprotestowana zarzutem opartym na normie art. 162 kpc wobec którego, jedynie dla porządku i zapewnienia kompletności wyводу należy zwrócić uwagę, że był on motywowany przez profesjonalnego pełnomocnika spółki z K. faktem braku podniesienia w apelacji przez przeciwniczkę procesową zarzutów procesowych, dotyczących ustaleń faktycznych, co jego zdaniem wyłączyło po stronie Sądu II instancji procesową możliwość uzupełniania bądź korekty ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, do czego zmierzało w szczególności dopuszczenie dowodów z zeznań świadków; [nota bene zgłoszonych przez stronę formułującą ten zarzut]. / k. 312 akt /

Wobec takiego stanowiska Sąd Apelacyjny zwraca jedynie uwagę, że wbrew niemu, środek odwoławczy powódki, co wynika wprost z jej treści nie opierając się na zarzutach naruszenia prawa materialnego, został ograniczony właśnie do zarzutu błędu w poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleniach faktycznych, które przyjął jako podstawę podjętego przez siebie rozstrzygnięcia.

Sąd II instancji oddalił natomiast [już na kolejnej rozprawie apelacyjnej podtrzymywane przez pełnomocnika pozwanej] wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań, także wskazanych w sprzeciwie świadków I. K., A. D. i T. P., uznając, zważywszy zakres okoliczności jakie ich relacje miałyby potwierdzić, [przyczyny powstałego opóźnienia w dostawie samochodów na których powstanie poza granicami Polski, pozwana miała nie mieć wpływu] iż ich przesłuchanie nie doprowadzi do ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia. / k. 120-121 i 362 v akt /

Należy także wskazać, że dowód z przesłuchania świadka A. R. ostatecznie nie został przeprowadzony / jego adres okazał się nieaktualny, a pozwana nie domagała się później jego ponowienia.

W oparciu o dowody w ten sposób zgromadzone i przeprowadzone Sąd Apelacyjny ustalił następujące fakty doniosłe dla rozstrzygnięcia:

Niesporne pomiędzy stronami są następujące okoliczności:

W dniu 24 sierpnia 2011r pomiędzy powódką (...) G. A. P., Z. Ł. - spółka jawna w G., a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością - spółką komandytowa w K. doszło do zawarcia czterech umów sprzedaży nr (...) na podstawie których pozwana miała zbyć na rzecz kupującej i dostarczyć samochody ciężarowe marki M. typ A. (...) przeznaczone do zabudowy

W dniu następnym, 25 sierpnia 2011r, strony zawarły kolejną tego rodzaju umowę nr (...) na samochód M. typ A. (...).

Zgodnie z postanowieniami umownymi dostawa pierwszych czterech pojazdów miała nastąpić w dniu 7 października 2011r, a piątego - A., 17 października tego roku.

Powódka była zobowiązana do uiszczenia zaliczek na poczet ceny nabycia samochodów, których wielkości oraz terminy były odrębnie określone w każdej z umów. Ten obowiązek wykonała po terminie, dokonując łącznej ich wpłaty, w dniu 12 września 2011r.

Pozwana nie dochowała uzgodnionych umownie terminów wydania, a wszystkie samochody dostarczyła powódce w dniu 9 grudnia 2011r.

Postanowienia umów zawartych przez strony sporu uzupełniały, stanowiące ich integralne części, Ogólne Warunki Sprzedaży nowych samochodów marki M. (...). W każdej z nich w oparciu o jednobrzmiące postanowienie §4 ust. 2, strony przewidywały wstępny termin odbioru pojazdu, który mógł być zmieniony przez sprzedającego [pozwaną], w formie pisemnego, dokonanego przesyłką poleconą, przed jego upływem, zawiadomienia drugiej strony, przy czym nie mógł być on dłuższy aniżeli 6 miesięcy od daty w której upływał termin pierwotny.

W sytuacji braku dokonanego w opisanej formie i czasie zawiadomienia, strony uznawały, że termin wstępny staje się terminem ostatecznym, w którym pozwana ma dostarczyć kupiony samochód.

Spółka z K. takiego zawiadomienia, w odniesieniu do żadnej z pięciu umów, do drugiej strony nie skierowała.

Powódka zapłaciła w całości uzgodnione ceny nabycia wszystkich pojazdów.

W zakresie okoliczności spornych Sąd II instancji ustalił:

W Ogólnych Warunkach Sprzedaży nowych samochodów marki M. (...) przewidziana została odpowiedzialność sprzedającej z tytułu kary umownej za nieterminowe wykonanie przedmiotu umowy. Przesłanki powstania tej odpowiedzialności regulował art. 5. Postanowienie ustępu 1 tego artykułu dotyczyło sytuacji w jakiej wstępny termin dostarczenia samochodów stawał się terminem ostatecznym. Ten zapis był treściowo tożsamy z tym jaki znalazł się we wskazanym wyżej postanowieniu (...) każdej z umów.

W okolicznościach w których z przyczyn za które sprzedająca ponosiła odpowiedzialność nie został on zachowany, kupująca była uprawniona do wyznaczenia terminu dodatkowego, a gdy i ten nie został przez drugą stronę dotrzymany, to dopiero wówczas nabywająca była uprawniona do naliczenia kary umownej w wysokości 1 % ceny każdego pojazdu, za każdy pełny miesiąc kalendarzowy zwłoki.

O ile zwłoka była dłuższa niż 6 miesięcy, spółka (...) uzyskiwała uprawnienie do odstąpienia od umowy.

Uprawnienia zarówno do wyznaczenia dodatkowego terminu na wykonanie obowiązków umownych przez kontrahentkę, co za tym idzie, także naliczenia kary umownej, jak również do odstąpienia nie mogły być realizowane, jeżeli nie dochowanie terminu następowało z przyczyn niezależnych od sprzedającej, wskazanych bliżej w tym artykule o.w. s.

Postanowienie artykułu 9 Ogólnych Warunków przewidywało odpowiedzialność odszkodowawczą sprzedającej, przy czym wskazano w nim, że jest ona ograniczona do rzeczywistej straty, dodatkowo limitowanej ilościowo jako nie mogącej przekraczać 50 % ceny zapłaconej przez kupującą za samochód. Odpowiedzialność ta powstawała przy tym jedynie wówczas, gdy sprzedająca dopuściłaby się rażącego niedbalstwa w wykonaniu obowiązków umownych.

/ dowód : postanowienia art. 5 ust. 1-5 oraz art. 9 ogólnych warunków sprzedaży k. 18 i 20 akt /

Powódka była związana z Wojewódzkimi (...) (...)w W., B. i T. umowami na dostawę, dostosowanych dla potrzeb pożarniczych, samochodów zakupionych u pozwanej.

Jako ich dostawca spółka (...) została wyłoniona w drodze przetargu zorganizowanego na podstawie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, a warunki na jakich miała realizować swoje zobowiązania umowne wobec K., określały specyfikacje istotnych warunków zamówień.

/ okoliczności pomiędzy stronami niesporne /

W każdej z zawartych na tej podstawie umów, zostały oznaczone terminy w jakich pojazdy, po ich dostosowaniu przez spółkę z G. do potrzeb zamawiających, mają zostać przez nią dostarczone. Były to odpowiednio: w odniesieniu do jednego samochodu dla (...) w W.- 9 listopada 2011r, dwóch samochodów dla (...) w B.- 14 listopada 2011r i dwóch samochodów dla (...) w T., 15 listopada 2011r.

W każdej z nich przewidziano odpowiedzialność powódki za przekroczenie tych terminów, w postaci kar umownych, a górne granice świadczeń z tego tytułu wynosiły odpowiednio; w odniesieniu do K. w W. 0,3 % wartości jej przedmiotu za każdy dzień zwłoki, w przypadku K. w B. także 0,3 % wartości przedmiotu za każdy zwłoki, a w odniesieniu do K. w T. 0,1 % tejże za każdy dzień kwalifikowanego opóźnienia.

/ dowód : faktury sprzedaży wystawione przez powódkę poszczególnym K. (...) k. 152, 160-161, i k. 169-170, umowy zawarte pomiędzy powódką a nimi k. 154-159, k. 163-169 i k. 173-175 akt/

Wszystkie pojazdy , po ich dostosowaniu do wymagań umownych zostały dostarczone K. , w dniu 20 grudnia 2011r

/ okoliczność nie kwestionowana wzajemnie przez strony sporu/

W czasie realizacji umów z 24 i 25 sierpnia 2011r , kiedy zbliżał się uzgodniony termin dostarczenia przez S. A. (1) kupionych samochodów , powódka rozpoczęła korespondencję e- mailową ze sprzedawcą za pośrednictwem której starała się ustalić czy zostanie on dochowany.

Podczas wymiany informacji pomiędzy pracownikami stron , datowanej już po terminie dostawy czterech pojazdów , uzgodnionej umownie na 7 października 2011r , bo mającej miejsce we środę 13 października 2011r, reprezentujący pozwaną zapewnił , że w dniu kolejnym / czwartek/ spółka z G. otrzyma zeskanowane dokumenty homologacyjne wszystkich samochodów , natomiast cztery pierwsze z nich / typ A. / zostaną dostarczone w poniedziałek czyli 18 października 2011r a ostatni , [typ A. około 21 października. W dniu 19 października 2011r powódka informowała sprzedającą o swoich zobowiązaniach wobec K. (...), prosząc o podanie przyczyn opóźnień , które czynią niemożliwym dochowanie terminów określonych w umowach z nimi.

Dwudziestego pierwszego października korespondencja , wobec braku dostawy , była kontynuowana i ponownie pracownik powódki został zapewniony , że pojazdy przed zabudową , określane jako podwozia, będą u powódki jeszcze tego samego dnia. Wobec tego , że i ten termin nie został dochowany w trzy dni później przedstawiciel spółki (...) prosił o wskazanie miejsca, gdzie samochody te się znajdują, chcąc dokonać ich oględzin. Tym razem ich brak tłumaczono brakiem wpływu na, wykonywany przez firmę zewnętrzną , transport.

Równocześnie , w formie korespondencji wysłanej pocztą konwencjonalną , wiceprezes zarządu powódki prosił o podanie przyczyn opóźnień w wykonaniu umowy , zwracając uwagę na zobowiązania spółki wobec K. (...), w tym terminy wykonania obowiązków umownych , które nie mogą zostać przekroczone z uwagi na reżym wynikający z postanowień ustawy o zamówieniach publicznych , w którym umowy z odbiorcami pojazdów , po ich dostosowaniu, były zawierane. Podnosił przy tym argumenty związane z możliwością odstąpienia od umów przez (...) jak i z karami umownymi , które będzie musiała spółka zapłacić, w sytuacji nie dochowania terminów , które zostały już naówczas zagrożone wobec sposobu wykonywania umów przez S. A. (2).

Odpowiedzią na to pismo było wyjaśnienie autorstwa M. R. (2) , dyrektora zarządzającego u strony pozwanej i wiceprezesa zarządu komplementariusza, datowane na 3 listopada 2011r w którym po raz pierwszy zostały wskazane jako argument usprawiedliwiający niedochowanie terminów dostaw samochodów , problemy u poddostawców firmy (...) , które powodują , iż pojazdy mogą być dostarczone najwcześniej w pierwszym tygodniu grudnia 2011r. Potwierdzenie tego terminu nastąpiło także ze strony pozwanej w dalszej korespondencji, datowanej na 25 listopada oraz 5 grudnia tego roku.

/ dowód : korespondencja e mailowa i konwencjonalna stron k. 86-99 akt /

Wobec nie zachowania terminów umownych, Komendy (...)w W. , B. i T. obciążyły powodową spółkę karami umownymi . Rozmiar ilościowy tych świadczeń został szczegółowo opisany w notach obciążeniowych przesłanych jej ; na kwoty odpowiednio :

- (...) w W. , przy wartości zakupionego pojazdu - 1 025 784 złotych na kwotę 132 326, 05 złotego , przy uwzględnieniu współczynnika 0, 3 % oraz czasokresu zawinionego opóźnienia w wymiarze 43 dni

- (...) w B. , przy wartości każdego z dwóch pojazdów po 528 120 złotych , na kwotę łączną 114 073,92 złotego , przy uwzględnieniu współczynnika 0,3 % oraz czasu zawinionego opóźnienia w wymiarze 36 dni,

- (...) w T. przy wartości każdego z dwóch pojazdów po 589 600 złotych , na kwotę łączną 41 272 złote , przy uwzględnieniu współczynnika 0,1 % oraz czasu zwłoki w wymiarze 35 dni.

Należności te ,w łącznej sumie 287 671,97 złotego zostały przekazane poszczególnym K. przez powódkę przelewami bankowymi.

Spółka (...) wystąpiła wobec pozwanej o dobrowolną zapłatę tej kwoty w wezwaniu z dnia 15 lutego 2012r , które jednak okazało się bezskuteczne , podobnie jak próba ugodowego zakończenia sporu.

/ dowód : noty obciążeniowe nr (...) z dnia 28 grudnia 2011, nr (...) (...) z dnia 29 grudnia 2011r oraz nr(...)z dnia 30 grudnia 2011r k. 153, 162 i 171 akt , potwierdzenia dokonania przelewów bankowych k. 105-107 akt / , wezwanie do zapłaty k. 108-110 oraz korespondencja pełnomocników stron k. 111-115 akt /

Powódka , która później nie realizowała żadnych innych umów ze wskazanymi wyżej Wojewódzkimi K. (...) nie prowadziła z nimi także innych rozliczeń i wobec tego nie odzyskała w ten sposób jakiegokolwiek części zapłaconych na ich rzecz kar umownych, środki z których K. były obowiązane zwrócić do budżetu Państwa.

/ dowód : zeznania przesłuchanych w drodze pomocy sądowej świadków A. O. , M. O. , J. W. , B. S. , K. C. ,M. R. (3) t. III akt , z uwagi na brak chronologii kart, bez ich bliższego oznaczenia /

Ustalony powyżej stan faktyczny miał swoją podstawę w okolicznościach , które nie były pomiędzy stronami przedmiotem sporu albo też wynikających z treści dokumentów lub relacji świadków , których wiarygodności żądana ze stron nie kwestionowała.

Przechodząc do oceny środka odwoławczego , który Sąd II instancji uznaje za w części uzasadniony , w pierwszej kolejności stwierdzić należy , że formułując żądanie oraz przytaczając okoliczności faktyczne dla jego uzasadnienia i tym samym indywidualizując roszczenie procesowe , mające być przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu, którym był on- po myśli art. 321 §1 kpc związany - a które w toku sporu spółka (...) konsekwentnie podtrzymywała , jednoznacznie określała je jako odszkodowawcze, zmierzające do wyrównania uszczerbku jaki poniosła w następstwie tego ,że samochody do zabudowy pożarnej nie zostały przez spółkę (...) dostarczone , w terminach określonych w umowach zawartych w dniach 24 i 25 sierpnia 2011r.

Taki charakter roszczenia dochodzonego pozwem , podkreślany przez powódkę także w apelacji powoduje , iż konieczna jest ocena czy i jakie znaczenie dla możliwości jego skutecznego dochodzenia ma okoliczność , że umownie zostało przewidziane uprawnienie do domagania przez powódkę zapłaty kary umownej w sytuacji zwłoki sprzedającego w dochowaniu terminu dostawy pojazdów.

Nie wynika ono z treści samych umów , które zagadnienia tego nie regulują , a mimo , że poświęcają kwestii terminu odbioru pojazdów odrębne części redakcyjne [§4] , przenosząc do jego treści wprost postanowienie art. 5 ust.1 Ogólnych Warunków Sprzedaży.

Tego rodzaju konstrukcja redakcyjna mogłaby posłużyć wnioskowi prawnemu , iż taka konstrukcja tej części umowy jest wyrazem woli obu stron by w zupełności pominąć pozostałe uregulowania o.w.s. związanych z tym terminem , co prowadziłoby do konstatacji , że spółka (...) w ogóle byłaby pozbawiona uprawnienia do dochodzenia kary umownej, w sytuacji kwalifikowanego opóźnienia drugiej strony w realizacji obowiązków umownych w zakresie czasu realizacji dostawy.

Tego rodzaju wnioski byłyby jednak zbyt daleko idące, gdy wziąć pod rozwagę , że stanowiska procesowe stron, w których nawiązują one do możliwości dochodzenia kary przez spółkę z G. , i którego to uprawnienia w oparciu o wskazane wyżej postanowienia umów , żadna z nich , co do zasady nie wykluczała.

Przyjmując zatem , że strony nie wyłączyły umownie takiej możliwości po stronie spółki (...) wskazać należy , odwołując się do postanowienia art. 5 ust. 3 o.w.s. , że uprawnienie takie powstawało jedynie wówczas , gdyby powódka

wyzaczyła spółce z K. dodatkowy termin dostawy , a ta , tego dodatkowego terminu nie dochowała , z przyczyn za które ponosiłaby odpowiedzialność.

Z okolicznością ustalonych w sprawie wynika , że taki termin nie był przez powódkę wyznaczony i tym samym nie mogła skutecznie dochodzić roszczenia o ile jej źródłem byłaby kara umowna.

Wbrew temu jak przyjął to Sąd I instancji nie sięgnięcie przez powódkę po możliwość dochodzenia świadczenia z tytułu kary umownej nie wyłączyło po jej stronie uprawnienia do dochodzenia odszkodowania na warunkach przewidzianych w o.w.s. Warunki powstania roszczenia z tego tytułu oraz brzmienie samej normy statuującej to wyłączenie , nawiązujące właśnie do tylko do sytuacji w której roszczenie z tytułu kary powstaje i ma [przy braku innego uzgodnienia stron] wyczerpywać uprawnienie jego beneficjenta niezależnie od rzeczywistego rozmiaru uszczerbku , uprawnia wniosek, iż wyłączenie statuowane przez art. 484 §1 in fine kc powodować by mogło w rozstrzyganej sprawie niemożność wyrównania w ten sposób tylko takiego uszczerbku ilościowo przekraczającego świadczenie z tytułu kary , który wynikałby z niedochowania przez pozwaną terminu dodatkowego , w sytuacji gdy przyczyny tegoż obciążają pozwaną; nie natomiast takiego , który będąc przejawem niewłaściwego wykonania zobowiązania , przybiera postać niezachowania przez drugą stronę [zwykłego] terminu umownego w rozumieniu ogólnej normy art. 471 kc.

Nie można przy tym , w okolicznościach ustalonych w sprawie, tracić z pola widzenia tego , że powódka nie wyznaczając dodatkowego terminu działała w zaufaniu do kontrahentki , która nie decydowała się na sięgnięcie po procedurę wydłużenia terminu realizacji zamówień mimo , że jak się później okazało, musiała mieć już w czasie trwania umowy świadomość , że nie wykona ich w terminie. Kiedy termin dostawy czterech samochodów minął , nadal natomiast konsekwentnie zapewniała , że dostarczy pojazdy o ile nie w terminie , to z nieznacznym opóźnieniem , a uczyni to nawet niemal z dnia na dzień . Kierując się tym , wybudzonym w ten sposób zaufaniem, (...) mogła wobec tego uznawać , iż zdoła pomimo wszystko wywiązać się ze swoich , objętych ścisłymi terminami wykonania , zobowiązań umownych wobec(...)Wojewódzkich (...).

W tej sytuacji podzielenie zapatrywania Sądu I instancji , prowadzące w istocie do pozbawienia spółki (...) możliwości dochodzenia odszkodowania , nie byłoby zasadne szczególnie, gdy nie ma dostatecznego oparcia w treści tak umów stron jak i postanowień o.w.s. jego stanowisko zgodnie z którym regulacja dotycząca kary umownej z art. 5 wyłączała możliwość dochodzenia wyrównania szkody na podstawie art. 9 o.w.s. o ile źródłem niewłaściwego wykonania zobowiązania przez sprzedawcę jest niedochowanie terminu dostawy pojazdów Z tego zapisu Ogólnych Warunków takie ograniczenie, nawet w powiązaniu z regulacją dotyczącą kary umownej nie wynika.

Dlatego dzieląc zarzut apelacyjny powódki , który jakkolwiek został sformułowany jako dotyczący błędu ustaleń , w istocie zmierza do podważenia oceny prawnej zgłoszonego w pozwie roszczenia , Sąd II instancji dalszą część rozważań poświęci ocenie tego , w jakim zakresie roszczenie odszkodowawcze powódki wobec pozwanej jest ,w okolicznościach ustalonych w sprawie , usprawiedliwione.

W pierwszej kolejności ocenie należy poddać te wszystko e zarzuty pozwanej , które miałyby, w razie ich podzielenia, tę odpowiedzialność po jej stronie zniweczyć, a zbudowane na depozycji o tym , iż przekroczenie terminów umownych nastąpiło z przyczyn za które albo to odpowiada spółka (...) albo też są takimi za których powstanie S. A. (1) nie ponosi odpowiedzialności.

Żaden z nich nie jest usprawiedliwiony.

Nie ma bowiem racji spółka z K. odwołując się do faktu spóźnionego, wobec uzgodnień umownych, wpłacenia przez (...) zaliczek na poczet cen pojazdów. Okoliczność ta jest wprawdzie pomiędzy stronami niesporna , tym nie mniej nie prowadzi ona do dzielenia omawianego zarzutu, jak również poglądu , że spóźnienie to stanowi o przyczynieniu się powódki do powstania szkody .

Oto bowiem mimo tego opóźnienia strona pozwana przystąpiła do realizacji umowy , a przede wszystkim nie skorzystała z możliwości wydłużenia terminu dostawy samochodów dla nabywcy , ku czemu opisany argument

faktyczny mógł być dostateczną podstawą. To zaniechanie po stronie spółki (...) powoduje, iż zarzut ten należy odeprzeć.

Pozbawionym znaczenia dla oceny roszczenia powódki jest ten zarzut pozwanej, który buduje ona okolicznościach związanych z niemożnością uzyskania samochodów od reprezentanta firmy (...) na Polskę, której jest przedstawicielem. Trudności organizacyjne producenta oraz wynikające stąd opóźnienia w dostawie zamówionych samochodów, są prawnie nie doniosłe dla relacji zobowiązaniowych stron sporu, w tym takimi, które mogłyby stanowić podstawę do zwolnienia spółki z K. od odpowiedzialności odszkodowawczej.

Nie ma racji pozwana, gdy nawiązując do brzmienia art. 9 Ogólnych Warunków Sprzedaży nowych samochodów marki M. (...) i wynikających z niego ograniczeń jej odpowiedzialności odszkodowawczej uznaje, że odpowiedzialność ta jest wyłączona.

Motywuując ten zarzut spółka z K. powołuje tylko jeden argument niweczący a mianowicie, że twierdzona przez przeciwniczkę procesową szkoda nie była wynikiem rażącego niedbalstwa po stronie sprzedającej.

Fakty ustalone w sprawie, dotyczące sposobu realizacji przez pozwaną obowiązków umownych, a w szczególności to, w jaki sposób reagowała ona na ponaglenia ze strony kupującej o dostawę pojazdów, uzasadniają ocenę, że zachowanie to nosi znamiona rażącego niedbalstwa.

Złożona do akt korespondencja stron dowodzi, że pozwana nie podejmowała z własnej inicjatywy żadnych czynności, wymaganych od lojalnego partnera handlowego, zmierzających do ujawnienia wobec kontrahentki okoliczności, które mogą wpływać na dochowanie przez nią terminów dostawy samochodów.

Jej stanowiska w tej sprawie zaczęły być prezentowane dopiero w reakcji na kolejne, coraz bardziej intensywne, pytania drugiej strony o przyczyny nie zachowania terminu już po tym kiedy do przekroczenia pierwszego z nich [7 października 2011r] doszło. Mimo, że już wówczas, powinno być spółce z K. wiadomo jakie są tego przyczyny, a które wskazuje pismo przedstawiciela spółki (...) z dnia 28 października 2011r ./ k.92 akt /, będące odpowiedzią na zapytania pozwanej, bez wątpliwości skierowane wcześniej, a których ustalenie, w sytuacji lojalnego działania wobec drugiej strony kontraktów, było możliwe chociażby w drodze telefonicznej czy e-mailowej. Tymczasem w odpowiedziach tych, w sposób oczywiście niezgodny z prawdą informowała powódkę, że samochody zostaną rzeczywiście dostarczone w najbliższych dniach czy wręcz dniu następnym, a przy tym wskazywała, że w jej dyspozycji pozostają dokumenty świadectw homologacyjnych, których skany miała powódka także niemal natychmiast otrzymać, co świadczyć mogło, że rzeczywiście samochody te są już w dyspozycji sprzedającej. Należy także odnotować, iż w jednej z informacji pracownik pozwanej twierdził, że jedyną przeszkodą w niezwłocznym ich wydaniu nabywcy są problemy z transportem, realizowanym przez firmę zewnętrzną na której działanie S. A. (1) nie ma wpływu. Tego rodzaju informacje były przekazywane dopytujących się o przyczyny zwłoki przedstawicieli powódki mimo, że (...) było wiadomym, iż (...) grożą kary umowne oraz inne sankcje kontraktowe ze strony (...) za nieterminowe wykonanie zobowiązań, nawiązanych w reżymie ustawy o zamówieniach publicznych.

Taki sposób działania przedstawicieli pozwanej upewniało, dziejącą w zaufaniu do kontrahentki powódkę, że samochody są wykonane i w najbliższym czasie zostaną, chociaż z opóźnieniem, postawione do jej dyspozycji

Zakres tego zaufania był tym większy, że w czasie trwania umowy, pozwana nie wskazywała na żadne trudności po swojej stronie w dochowaniu terminów umownych, a szczególnie nie skorzystała z możliwości wydłużenia tych terminów, co tego rodzaju problemy mogłoby sygnalizować drugiej stronie. Stad również powodowa spółka, o czym była już mowa, nie podejmowała kroków zmierzających do realizacji uprawnienia w postaci kary umownej.

W sytuacji, gdy poprzednie zapewnienia okazały się nieprawdziwe, a samochody nadal nie zostały wydane nabywcy, wobec kolejnej prośby o wykaśnienie zaistniałej sytuacji, tym razem autorstwa wiceprezesa spółki (...), począwszy od 3 listopada 2011r, pozwana zmienia całkowicie argumentację w swoich odpowiedziach [[nadal sama nie inicjując korespondencji z powódką]

Nie tłumacząc w żaden sposób swoich , oczywiście nieprawdziwych poprzednich stwierdzeń, ujawnia rzeczywiste przyczyny nie dochowania terminu , starając się przy tym wykazywać , że opóźnienie nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych. Co więcej, bez żadnego nawiązania do swoich obowiązków umownych informuje (...) o tym , że samochody zostaną dopiero wykonane , a później dostarczone nabywca około połowy grudnia 2011r , a zatem ponad dwa miesiące od umownego terminu dostawy pierwszej partii czterech samochodów.

Taki sposób postępowania , w sposób oczywisty niełojalnego a także nie profesjonalnego oraz łamiącego zasady współdziałania w wykonaniu zobowiązania należy zakwalifikować jako przejaw rażącego niedbalstwa spółki (...).

Nie odwołanie się przez nią do argumentu o przekroczeniu ustalonego w tym zapisie umownym limitu ilościowego świadczenia odszkodowawczego [która nie była także w toku postępowania apelacyjnego przez pozwaną negowana], pozwala na konstatację iż kwota dochodzona pozwem nie przekracza wielkości w jakiej zgodnie z zapisem art. 9 o.w.s. odszkodowanie może być skutecznie dochodzone.

Wszystko to , co powiedziano do tej pory pozwala na sformułowanie wniosku prawnego , iż co do zasady, roszczenie odszkodowawcze strony powodowej jest usprawiedliwione .

Rozważając jego zakres ilościowy z punktu widzenia sumy dochodzonej pozwem , na początku przypomnieć należy , że na tę sumę składają się kwoty świadczone przez (...) K. (...) w W. , B. i T. tytułem kar umownych.

W tym kontekście za nie usprawiedliwione należy uznać te zarzuty strony pozwanej w oparciu o które twierdziła ona , że noty księgowe , które określały wysokość tych świadczeń nie dotyczą pojazdów zakupionych u niej uprzednio przez spółkę (...).

Przeczy temu treść złożonych przy odpowiedzi na zarzuty dokumentów , które tę tożsamość potwierdziły. Nie ma też racji pozwana, gdy argumentuje , że niezasadnie , bez negacji roszczeń poszczególnych K. (...) powódka zapłaciła należności z tytułu kar umownych oraz że część tych należności później odzyskała w ramach dalszych kontaktów natury handlowej z nabywcami samochodów.

Powołując pierwszy z argumentów spółka z K. nie uwzględnia , że nawet w sytuacji zwłoki pozwanej kontrahentki (...) nie mogła , będąc związana reżymem pozyskania zamówienia w trybie ustawy o zamówieniach publicznych doprowadzić skutecznie do zmiany postanowień poszczególnych umów , a druga strona , bez narażenia się na zarzut naruszenia dyscypliny budżetowej, odstąpić od dochodzenia kar umownych w warunkach ziszczenia się przesłanek do ich naliczenia , środki z których, K. (...) były zobligowane odprowadzić do budżetu Państwa.

Podnosząc go pozwana nie starała się nawet dowieść na jakiej podstawie spółka z G. mogłaby skutecznie przeciwstawić się żądaniom zapłaty kar umownych i w ten sposób , jak sugeruje , doprowadzić do ograniczenia uszczerbku majątkowego , którego wyrównania poszukuje dochodząc roszczenia określonego pozwem.

Dowody w postaci zeznań świadków przeprowadzone w ramach postępowania apelacyjnego dostatecznie dowiodły bezzasadności drogiego z argumentów pozwanej zmierzających do ograniczenia jej odpowiedzialności. Żadna z przesłuchanych osób nie potwierdziła , chociażby pośrednio , aby powódka odzyskała później od K. jakakolwiek część spełnionych świadczeń.

Podzieli natomiast należy stanowisko spółki (...), zgodnie z którym zakres jej odpowiedzialności odszkodowawczej nie obejmuje , wobec nie wykazania adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy sposobem wykonania przez nią umowy, a szkodą identyfikowaną przez powódkę, tej części poniesionego przez spółkę (...) uszczerbku , który wynika z zapłaty kar umownych wobec poszczególnych Wojewódzkich K.(...)za okres 11 dni, przypadający pomiędzy 9 grudnia 2011r , kiedy samochody zostały faktycznie przez pozwaną dostarczone , a 20 grudnia 2011r , kiedy otrzymały je od spółki z G. poszczególne K..

Ograniczenie to ma tę konsekwencję , że roszczenie spółki (...) należy ocenić jako usprawiedliwione do kwoty 205 994, 03 złotego , według następującego wyliczenia:

a/ kara umowna dla (...) W. 132 326, 05 złotego. Przy wartości samochodu 1 025 784 zł należność z tego tytułu za 1 dzień zwłoki, przy stawce umownej 0, 3 % stanowi kwota 3077, 35 [przy przyjęciu pewnego zaokrąglenia eliminującego trzecie miejsce po przecinku]

Wobec tego należność za 11 dni zwłoki to 33 850, 85 złotego

b/ kara umowna dla (...) w B. . 114 073, 92 złotego. Przy wartości każdego z dwóch samochodów po 528 120 złotych , należność z tego tytułu za 1 dzień zwłoki przy stawce umownej 0, 3 % , stanowi kwota , za każdy pojazd , po 1584,36 złotego.

Wobec tego należność za 11 dni zwłoki wynosi łącznie 17 427, 96 złotego,

c/ K. umowna dla (...) w T. 41 272 złote. Przy wartości każdego z dwóch dostarczonych samochodów po 589600 zł , należność z tego tytułu za jeden dzień kwalifikowanego opóźnienia, przy przyjętej umownie stawce 0, 1 % , wynosi 589,60 złotego.

Zatem łącznie przy uwzględnieniu wartości obu pojazdów za 11 dni zwłoki należność ta zamyka się kwotą 12 971, 20 złotego.

Kwoty te, liczone łącznie , stanowią wielkość ilościową ograniczenia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej [287 672 złote – { 33850,85 zł + 12971,20 zł + 34855,92 zł } razem 205 994 , 03zł .

Żądanie przyznania odsetek zostało uwzględnione przez Sąd II instancji w całości, przy czym początkowy termin ich naliczania od należności głównej Sąd oznaczył od daty stempla pocztowego nadania przesyłki zawierającej pozew / k. 117 akt /

Z podanych wyżej przyczyn, w uznaniu apelacji strony powodowej za w części uzasadnioną, Sąd Apelacyjny orzekł reformatoryjnie , na podstawie art 386 §1 kpc. [pkt I.1 i 2. sentencji wyroku]

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd II instancji zastosował norm art. 100 zd drugie kpc, uwzględniając przy wzajemnym ich rozliczeniu pomiędzy stronami to, że powódka wykazała swoje roszczenie w 71 % , a pozwana skutecznie się przed nim obroniła w zakresie 29 %

Poniesione przez spółkę (...) koszty w postępowaniu przed Sądem I instancji [opłata od pozwu i wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika] to łącznie kwota 21 601 złotych. Celowo poniesione koszty przeciwniczki procesowej to 7217 zł. Biorąc pod uwagę podany wyżej wskaźnik , po wzajemnym potrąceniu , powódka ma prawo do otrzymania od pozwanej z tego tytułu sumy 13 243, 78 złotego [pkt I.3. sentencji wyroku]

W pozostałym zakresie apelacja powódki została ,w uznaniu jej za niezasadną, oddalona , na podstawie art. 385 kpc [pkt II sentencji orzeczenia]

Wskazany wyżej współczynnik został zastosowany przez Sąd Apelacyjny także przy określeniu obowiązków stron z tytułu wzajemnego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego do których zaliczono także te , które strony poniosły w związku postępowaniem zażaleniowym przed Sądem Najwyższym. Wziąwszy pod uwagę ,że powódka poniosła opłatę od apelacji , należne jej jest wynagrodzenie za zastępstwo w postępowaniu zażaleniowym oraz apelacyjnym, a pozwanej wynagrodzenie pełnomocnika w obu tych postępowaniach i dodatkowo należy uwzględnić opłatę od zażalenia do Sądu Najwyższego złożoną przez spółkę z K. , po wzajemnym potrąceniu powódka jest uprawniona do otrzymania od pozwanej z tego tytułu kwoty 13 165, 45 złotego. [pkt III sentencji orzeczenia]